

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29093.

Kl. 33 b, 6.

Abram Zysman, Warszawa.

44505/02

**Klamerka do maszynowego łączenia części walizek, torebek, teczek,
tornistrów i podobnych wyrobów.**

Zgłoszono 23 września 1937 r.

Udzielono 30 sierpnia 1939 r.

Dotychczas części walizek, torebek, teczek i tornistrów oraz podobnych wyrobów łączono nitami o zwykłej formie, względnie nitami z podwójną lub przeciętą wzdłuż nóżką na dwie połowy. Były stosowane również nity, posiadające nóżkę, wykonaną z dwóch drutów, i nity, których koniec nóżki wtłaczany był do główki lub guziczka, znajdującego się po drugiej stronie łączonych części. Również do łączenia boków i wierzchu walizek z wewnętrznym szkieletem ramkowym, wykonanym np. z drzewa, używa się dotychczas zwykłych gwoździaków, wbijanych ręcznie.

Wynalazek niniejszy dotyczy klamerki, wytłoczonej całkowicie z twardej blachy, do maszynowego łączenia części wspomnianych wyrobów. Główna klamerki mo-

że mieć kształt dowolny, jak również ilość, wymiary i kształt nówek, względnie łapek tej klamerki mogą być dowolne.

Na rysunku przedstawiono jeden z przykładów wykonania klamerki według wynalazku. Zamiast płaskiej główki klamerki może być wykonana wypukła. Główki klamerki mogą być okrągłe, wielokątne, owalne lub wykonane z deseniami fantazyjnymi, w dowolnych wymiarach i kształtach. Zasadniczą cechą klamerki jest to, że są one tłoczone całkowicie z blachy tak twardej, że nie mogą być używane do spinania wyrobów przez ręczne zaginanie nówek, lecz tylko za pomocą odpowiednich maszyn lub przyrządów. Przy tym nówki klamerki, znajdujące się na krawędziach główki są wypukłe wzdłuż na zewnątrz, w

celu nadania im dużej wytrzymałości przy przebijaniu materiału. Każda nóżka przebijając oddzielną dziurkę, poczem koniec nóżki zostaje od wewnątrz wyrobu zagięty. Przy maszynowym łączeniu części wyrobów za pomocą klamerki według wynalazku nie potrzeba uprzednio wykonywać dla nóżek dziurek w materiale spinanym, tylko maszyna za jednym uderzeniem przetłacza równocześnie rozstawione nóżki klamerki przez materiał wyrobu, poczem końce wystające tych nóżek są z drugiej strony zaginane, niezależnie od rodzaju materiału, z którego wykonywa się przedmiot.

Metal na klamerki powinien być twardy i niełamiły. Wykończenie klamerki może być dowolne. Klamerki mogą być wykonane z blachy polerowanej, gładkiej, żelaznej (metalowej) lub innej. Klamerki mogą być bielone, cynkowane, bronzowane, oksydowane, chromowane, niklowane, pokryte szlachetnymi metalami, lub kolorowane. Krajane i wytłaczane mogą być albo pojedynczo, albo grupami, w większej ilości naraz.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klamerka do maszynowego łączenia części walizek, torebek, teczek, torni-

strów i podobnych wyrobów, wytłoczona całkowicie z blachy metalowej w postaci główki z wystającymi z jej krawędzi nóżkami, znamionna tym, że nóżki te są twarde, sztywne i niełamiwe, dające się przetłaczać za jednym uderzeniem maszyny przez łączone części, wskutek użycia na klamerki blachy o wskazanych właściwościach i wskutek wzmocnienia nóżek przez ich ewentualne niewielkie wygięcie wzdłuż na zewnątrz.

2. Klamerka według zastrz. 1, znamionna tym, że główka jej ma kształt dowolny i dowolne wymiary, nóżki jej, względnie łapki mają jednakową szerokość na całej swej długości lub kształt dowolny zbieżny, zaostrzony lub tępy, ilość zaś nóżek może być również dowolna.

3. Klamerka według zastrz. 1 i 2, znamionna tym, że jest szlifowana, bielona, cynkowana, bronzowana, oksydowana, chromowana, niklowana, pokryta szlachetnymi metalami lub emalią.

4. Klamerka według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że główka jej posiada wytłoczony wzór lub deseń.

A b r a m Z y s m a n.

Zastępca: inż. B. Müller,
rzecznik patentowy.

